

10th April 1958]

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That item 3, viz., the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Bill, 1958, be taken up now.”

The Motion was put and carried.

VII.—GOVERNMENT BILLS—*cont.*

(2) THE MADRAS BEEDI INDUSTRIAL PREMISES (REGULATION OF CONDITIONS OF WORK) BILL, 1958.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Deputy Speaker, Sir, I introduce the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Bill, 1958<sup>a</sup> (L.A. Bill No. 18 of 1958) and move—

“ That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 25 Members including the Mover of the Bill (16 Members of the Assembly and 8 Members of the Council) to consider the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Bill, 1958 and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

The Hon. Sri R. Venkataraman (Mover).

- 1 Srimathi T. N. Ananthanayagi.
- 2 Sri K. S. G. Haja Sheriff.
- 3 Sri P. G. Manickam.
- 4 Sri T. V. Sannasi.
- 5 Sri A. A. Rasheed.
- 6 Sri A. Mariappan.
- 7 Sri A. Chidambaranatha Nadar.
- 8 Sri J. Matha Gowder.
- 9 Sri M. S. Selvarajan.
- 10 Sri B. Doraisami Reddiar.
- 11 Sri P. S. Ellappan.
- 12 Sri M. P. Sarathi.
- 13 Sri D. S. Anthimoolam.
- 14 Sri S. Pakkirisami Pillai.
- 15 Sri V. K. Kothandaraman.
- 16 Sri A. V. P. Asaithambi.”

<sup>a</sup> Published in the Fort St. George Gazette, dated 28th February 1958.

[Sri R. Venkataraman]

[10th April 1958]

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பீடித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை மிக மோசமாக இருக்கிறது என்பது நமக்குச் சில வருஷங்களாக நன்கு தெரியும். ஆரம்பத்திலே சில இடங்களிலே பீடித் தொழிலில் வேலை செய்துகொண்டிருப்பவர்கள் தொழிற் சட்டத்திற்கு உட்படவேண்டியிருந்த காரணத்தினால் அவர்கள் அந்தத் தொழிலை தனித் தனியாகப்பிரித்து அதைமாஸ்டர் முறையென்றும் ஏஜெண்ட் முறையென்றும் பலவிதமாகப் பிரித்து அமைத்து தொழிற் சட்டத்தின்கீழ் அவர்கள் வராத நிலைமை ஏற்பட்டிருந்தது. இவர்களுக்குச் சரியான பாதுகாப்பு அளிக்கப்படவில்லை என்ற காரணத்தினால், சர்க்கார் இவர்களுடைய நிலைமையைப் பரிசீலனை செய்வதற்கு ஸ்பெஷல் ஆபீஸர் ஒருவரை நியமித்து அவர்களுக்கு இருக்கின்ற குறைகள் என்ன, அவைகளைப் போக்குவதற்கு என்னென்ன முயற்சிகள் செய்ய வேண்டுமென்று ஆராய்ச்சி செய்தார்கள். அந்த ஸ்பெஷல் ஆபீஸர் அவர்கள் செய்த ரிப்போர்ட்டில் கண்டபடி தொழில்களைச் சிறிது சிறிதாகத் துண்டாடுவதையும், யார் முதலாளி, யார் தொழிலாளி என்பதை நிர்ணயிக்க ஏதாவது ஒரு வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று, அவர்கள் வேலை செய்கிற இடத்தை நிர்ணயம் செய்து குறிப்பிட்ட இடத்தில்தான்—அதாவது இண்டஸ்ட்ரியல் பிரெமிஸெஸில்தான்—வேலை செய்யவேண்டுமென்று ஒரு இடத்தை நிர்ணயம் செய்தால்தான் பாதுகாப்பு அளிக்க முடியும் என்று சிபாரிசு செய்தார்கள். அந்தச் சிபாரிசின் அடிப்படையில்தான் இந்த மசோதாவைத் தயார் செய்திருக்கிறோம். இதனுடைய முக்கியமான நோக்கம் என்னவென்றால், எந்த இடத்திலும் அவர்கள் பீடித் தொழிலை நடத்த முடியாது. லைசென்ஸ் பெற்று பீடித் தொழிலை குறிப்பிட்ட இடத்தில் நடத்த வேண்டும். எந்த விதமான முறையென்று—அதாவது பிராஞ்ச் மாஜேஜர் ஸிஸ்டம், ஏஜெண்ட் முறை என்று—வைத்துக்கொண்டு, முதலாளி யார், தொழிலாளி யார் என்பதை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். மூன்றாவதாக, பெண்கள், குழந்தைகள் எல்லோரும் மிகவும் கஷ்டமான இடத்தில் வேலை செய்யவேண்டியிருப்பதைத் தவிர்க்கவும், அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவும் ஷரத்துகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கின்ற சில முக்கியமான கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி அதை நான் ஜாயிண்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று கோருகிறேன். முதலாளி என்பவர் யார் என்பதை இந்தச் சட்டத்தில் நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம். யாருக்கு பீடித் தொழில் நடத்துவதில் கடைசியாக நிர்ணயம் செய்யும் உரிமை இருக்கிறதோ அவர்களும், யார் பிராஞ்ச் மாஜேஜராக, அல்லது நிர்வாகியாக இருக்கிறதோ அவர்களும், இன்னும் யாரிடத்தில் டிரேட் மார்க் உரிமை இருக்கிறதோ அவர்களும் முதலாளிகள் என்று கருதப்படுவார்கள். இவ்வாறு விவரிப்பதன் மூலம், நாங்கள் முதலாளிகள் அல்ல என்று தப்பித்துக்கொள்ளும் நிலைமையை சமாளிக்க முடியும் என்று நான் நினைக்கிறேன். இப்போது இருக்கும் முறையிலே யார் பிராஞ்ச் மாஜேஜர்களை வைத்து வேலைகளை நடத்துகிறார்களோ அவர்களைச் சட்ட பூர்வமாக முதலாளியாகச் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார், நாங்கள் முதலாளிகள் அல்ல, உண்மையான முதலாளி பிராஞ்ச் மாஜேஜர் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். பிராஞ்ச் மாஜேஜரைப் போய்க் கேட்டால் அவர்கள் நான் முதலாளி அல்ல, நான் ஏஜெண்ட்தான் என்று சொல்லித் தப்பித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இந்த நிலைமையைச் சமாளிக்க யார் முதலாளி என்று நிர்ணயம் செய்கிற முறையிலே இந்த ஷரத்து அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக இந்தத் தொழிலை இந்த இடத்தில்தான்—அதாவது இண்டஸ்ட்ரியல் பிரெமிஸெஸில்தான்—நடத்த வேண்டும். அந்த விதமாக லைசென்ஸ் பெறாத இடத்தில் நடத்தக் கூடாது என்பதை நாம் நிர்ணயித்திருக்கிறோம். அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு சுகாதார வசதிகள், இன்னும் காற்று வசதிகள், தண்ணீர் வசதிகள், அதிகமாக நெருக்கடி இல்லாத ஒரு முறை, அவர்களுக்குத் அத்தியாவசியமான கை, கால் கழுவிக்கொள்ள வசதி, முதலுதவி என்று சொல்லக் கூடிய, அதாவது



10th April 1958] [Sri R. Venkataraman]

விபத்து ஏதாவது ஏற்பட்டால் உடனடியாக சிகிச்சை செய்வதற்கு வசதி, இவைகளெல்லாம் வைக்க வேண்டுமென்று இந்த சட்டத்திலே குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. மேலும் 250 பேர்களுக்கு மேல் ஒரு இன்டஸ்ட்ரியல் பிரைமீஸிலெவ்வில் இருந்தால் கேண்டன் அமைக்க வேண்டும் என்று இதில் கண்டிருக்கின்றன. இதில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு வாரத் திற்கு 48 மணி நேர வேலை, நாள் ஒன்றுக்கு 9 மணிக்கு அதிகமாக இருக்கக் கூடாது என்று நிர்ணயித்திருக்கிறோம். அதிகப்படியான வேலை செய்கிறபொழுது அவர்களுக்கு “ஒவர் டைம் வேஜஸ்” கொடுக்கவேண்டுமென்றும், அது பாக்டரி சட்டத்தில் இருப்பதுபோல் இரட்டிப்பாக இருக்க வேண்டுமென்றும் இந்த மசோதாவில் கண்டிருக்கிறது. அவர்கள் வேலைக்கு எந்த அளவுக்குக் கூலி கொடுக்க வேண்டுமென்று நிர்ணயம் செய்வதற்காக, ஒரு குறும்பம் என்று சொன்னால், மூன்று பேர்கள் என்று நிர்ணயம் செய்து, மூன்று “Consumption unit” களுக்கான உணவு தானியங்களை நாம் கணக்கிட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கண்டிருக்கிறது. ஒருவர் வேலை செய்யும்பொழுது, ஓய்வு நேரம் அரை மணி இருக்க வேண்டுமென்று பாக்டரி சட்டத்தில் இருப்பதைப் போல் போட்டிருக்கிறோம். வேலை ஆரம்பம் முதல் முடியும் வரையிலும் இருக்க வேண்டிய அவகாசத்தை (அதாவது “ஸ்பிரெட் ஒவர்”) 10 மணி நேரம் என்று இந்த மசோதாவில் கண்டிருக்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர்கள் ஹோட்டல் தொழிலாளிகள் சம்பந்தப்பட்ட சட்டத்தில் 14 மணி நேரமாகியிருந்ததை இந்த சட்டத்தில் 10 மணி நேரமாக மாற்றியிருப்பதைக் கவனிப்பார்கள். அந்தந்தத் தொழிலுக்குத் தகுந்தவாறு நியாயமான “ஸ்பிரெட் ஒவர்” இருக்கவேண்டுமென்ற காரணத்தினாலே, பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு அதிக “ஸ்பிரெட் ஒவர்” நேரம் தேவையில்லை என்ற காரணத்தினால் 10 மணி நேரம் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பத்து மணிக்கு மேல் ஸ்பிரெட் ஒவர் ” இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறோம்.

12-10  
p.m.

அடுத்தபடியாக, வாராந்திர விடுமுறை நாள் கொடுப்பதைப்பற்றிக்கூட, இந்த மசோதாவிலே வாரத்திற்கு ஒரு நாள் “Beedi Industrial Premises” ஐ மூட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஹோட்டல் தொழிலாளர் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ஷிப்ட் முறையை நடத்தலாம் என்று சொல்லியிருப்பதையும், பீடித் தொழிலாளர் சட்டத்தில் ஒரு நாள் கட்டாயமாக மூட வேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பதையும் கனம் அங்கத்தினர்கள் கவனிப்பார்கள். ஹோட்டல் தொழிலிலே அவர்கள் பொது மக்களுக்கு, சாப்பாடு, உணவு, வசதி செய்து கொடுப்பதினாலும், அதில் ஒருவேளை அதிக வேலையிருக்கும் என்ற காரணத்தினாலே ஷிப்ட் முறையை ஏற்றுக்கொண்டோம். பீடித் தொழில் பாக்டரியை வாரத்தில் ஒரு நாள் மூடுவதினால் பொது மக்களுக்கு எந்த விதமான பெரிய சேவையும் கிடைக்காமல் போய்விடாது. ஒரு நாள் மூடுவதினால் அந்த பாக்டரியை நல்ல முறையில் அமைக்கக் கூடுமென்று நினைத்து வாரத்திற்கு ஒரு முறை மூடப்படுமென்று கண்டிருக்கிறோம். வாராந்திர லீவுக்காக சம்பளத்தில் பிடிக்கக் கூடாது என்று போட்டிருக்கிறோம். நமது சர்க்கார் வகுத்திருக்கிற கொள்கையின் அடிப்படையில் வருஷத்திற்கு ஏழு நாள் பண்டிகை லீவு கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில், பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு பண்டிகை லீவாக ஒரு வருஷத்தில் ஏழு நாட்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று கண்டிருக்கிறது. ஆகஸ்ட் 15-ம் தேதி சுதந்திர தினமும், ஜனவரி 26-ம் தேதி குடியரசு தினமும் நிச்சயமாக லீவாக இருக்க வேண்டும். மற்ற நாட்களை பீடித் தொழிலாளர்களும், முதலாளியும் சேர்ந்து நிர்ணயம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்றும் கண்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி விடுமுறை நாட்களில் வேலை செய்தால், அந்தத் தொழிலாளரின் விருப்பப்படி இரட்டிப்புக் கூலியோ அல்லது ஒரு நாள் கூலியும், மற்றொரு நாள் காம்ப்ளெட்டரி லீவும் எடுத்துக்கொள்ளலாமென்று கண்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, இந்தத் தொழிலில் 14 வயதுக்கு உட்பட்டவர்கள் வேலை செய்யக் கூடாது என்று கண்டிருக்கிறோம். இது சர்க்கைக்குள்ளான விஷயம். இப்பொழுது இந்தத் தொழிலில் சிறுவர்கள் எல்லோரும் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வேலை செய்யக் கூடாது

[Sri R. Venkataraman]

[10th April 1958]

என்று தடுப்பதன் காரணமாக அவர்களுக்கு பிழைப்பு இல்லாமல் போய் விடுமென்று பேசக்கூடும். நம்முடைய அரசியல் சாஸனத்திலே 14 வயதுக்கு உட்பட்ட சிறு பிள்ளைகளிடமிருந்து வேலை வாங்கக் கூடாது என்ற கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அதுதான் சர்வ தேச தொழிலாளர் களுடைய ஒரு கன்வென்ஷன், அதாவது எல்லா நாடுகளும் சேர்ந்து ஒத்துக்கொண்டிருக்கிற நியதி. ஏதோ வருமானம் கிடைக்கிறது என்ற காரணத்துக்காக அவர்களை வேலை செய்ய அனுமதிப்பது தவறு. அவர்களுக்கு வேறு முறையில் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அவர்களை வேலைக்கு வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்ற அடிப்படையில் இந்த ஷரத்தைப் போட்டிருக்கிறோம். மேலும், பெண்கள் இரவு வேலையில் 7 மணிக்குப் பிறகும், காலையில் 6 மணிக்கு முன்பும் வேலை செய்யக் கூடாது என்று கண்டிருக்கிறோம். சில இடங்களிலே பெண்கள் புகையிலை முதலியவற்றை வாங்கிக்கொண்டு, லீட்டிற்கு வந்து, அவர்கள் இஷ்டப்படி அவகாசம் இருக்கிறபொழுது சுருட்டுகளாகவோ பீடிகளாகவோ செய்கிறார்கள். அவ்வாறு வேலை செய்கிறவர்களைப் பாதிக்கக் கூடாது என்பதற்காக பெண்களுக்கு மாத்திரம் தனியாக ரெஜிஸ்டர் வைத்துக்கொண்டு, லீட்டிற்கு எடுத்துக்கொண்டு சென்று, எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் பீடிகளாக திருப்பிக் கொடுக்கலாமென்று போட்டிருக்கிறோம். இந்த சட்டத்தின்படி தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய சம்பளம், கூலி விகிதம் எல்லாம் கோர்ட்டுக்குப் போய் வசூல் செய்யாமல் “Payment of Wages” சட்டத்தின்கீழ் நேரடியாக வசூல் செய்வதற்கான வசதியும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, வேலையிலிருந்து தொழிலாளரை நீக்குவதன் காரணமாக ஒரு பெரிய தொல்லையான பிரச்னை முதலாளிகள்—தொழிலாளிகள் உறவிலே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதை ஒரு தொழில் தகராறுக மாற்றி அதற்காக ஒரு பெரிய “கான்வல்லியேஷன்”, அதற்கு மேல் தொழில் கோர்ட் என்றெல்லாம் வைப்பதற்குப் பதிலாக, ஹோட்டல் தொழிலாளர் சட்டத்தில் கொடுத்ததுபோல் இந்த பீடித் தொழிலாளர் மசோதாவிலும் கொடுத்திருக்கிறோம். யாராவது வேலையிலிருந்து நீக்கப் பட்டால், சர்க்கார் நியமிக்கிற அப்பீல் அதிகாரியிடத்தில் நேரடியாகச் சென்று அப்பீல் செய்துகொள்ளலாம். அந்த அப்பீல் முடிவானது, இறுதியானது என்று மசோதாவில் கண்டிருக்கிறது.

இவைகள்தான் இந்த சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய முக்கியமான ஷரத்துகள், இதை நன்றாக பொறுக்குக் கமிட்டியிலே பரிசீலனை செய்து, இன்னும் ஏதாவது திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னாலும், அதையும் பரிசீலனை செய்து முடிவு செய்து கொள்ளலாம் என்ற நம்பிக்கையோடு, இந்த மசோதாவை பொறுக்கு கமிட்டிக்கு அனுப்ப அனுமதிக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

“That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 25 Members including the Mover of the Bill (16 Members of the Assembly and 8 Members of the Council) to consider the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Bill, 1958 and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee.”

The names of the Members are the same as read out by the Hon. Minister. I think Sri N. K. Palanisami is not moving his amendment? (Sri N. K. Palanisami indicated assent.)

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, for the names Sri M. P. Periasami, Sri A. Mariappan may be substituted.



10th April 1958]

DEPUTY SPEAKER: I will read out the names—

- 1 The Hon. Sri R. Venkataraman.
- 2 Srimathi T. N. Ananthanayagi.
- 3 Sri K. S. G. Haja Sheriff.
- 4 Sri P. G. Manickam.
- 5 Sri T. V. Sannasi.
- 6 Sri A. A. Rasheed.
- 7 Sri A. Mariappan.
- 8 Sri A. Chidambaranatha Nadar.
- 9 Sri J. Matha Gowder.
- 10 Sri M. S. Selvarajan.
- 11 Sri B. Doraiswami Reddiar.
- 12 Sri P. S. Ellappan.
- 13 Sri M. P. Sarathi.
- 14 Sri D. S. Authimoolam.
- 15 Sri S. Pakkirisami Pillai.
- 16 Sri V. K. Kothandaraman.
- 17 Sri A. V. P. Asaithambi.

**SRI N. K. PALANISAMI :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர் வர்க்கம் நாலேந்து வருஷ காலமாக போராடியதன் காரணமாக இன்றைய தினம் இப்படிப்பட்ட ஒரு மசோதா வந்திருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்ல. இம்மாதிரி மசோதா வருவேண்டுமென்பதற்காக, பத்தாயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் ஜெயிலுக்குப் போனார்கள். இவ்வளவு தியாகத்திற்குப் பிறகு இப்பேற்பட்ட ஒரு மசோதா வருவதை நான் ஆதரிக்கிறேன். ஆனால் இந்த மசோதா பிரசுரிக்கப்பட்டு பல வருஷங்கள் ஆய்விட்டன. இதில் இருக்கக்கூடிய ஷரத்துகளைப்பற்றி வெகுவாக இந்த மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர் வர்க்கத்தை கலந்தாய்விட்டது. அதற்குப் பிறகும் கூட இந்த மசோதாவை இங்கே கொண்டுவந்து ஏன் ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்பதுதான் தெரியவில்லை. இந்த மசோதாவை ஆராய் மேல் சபை உறுப்பினர்கள் கொண்ட ஒரு பொறுக்கு கமிட்டி போட வேண்டிய அவசியம் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. ஏற்கனவே, கை ஏர், மாட்டு ஏர், மசோதா இங்கு கொண்டுவர முடியாதபடி போய்விட்டது. அது போல் இந்த பீடி மசோதாவும், ஷரத்துக்கள் நிறைவேற்றப்படாமல் வாபஸ் வாங்கக்கூடிய அளவுக்கு போய்விடுமோ என்பது எனக்கு சந்தேகமாக இருக்கிறது.

12-20  
p.m.

பீடித் தொழிலில் இப்பொழுது ஒரு குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. போதுமான இலைகள் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே வேலை நேரம் குறைவு. ஆகையால் சம்பளம் கிடைப்பதில்லை. தொழிலாளர்களை சரியாக வேலைக்கு வைத்துக் கொள்வதில்லை. இதில் பல பிரச்னைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. வேலை உத்தரவாதத்திற்கு இந்த மசோதாவில் ஒன்றும் கிடையாது.

ஸ்ரீ நடராஜன் அவர்கள் இந்த விஷயத்தை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து பல நல்ல சிபாரிசுகளை செய்திருக்கிறார். பல சிபாரிசுகளை விட்டுவிட்டதற்கு நான் வருந்தத்தான் வேண்டியிருக்கிறது.

[Sri N. K. Palanisami]

[10th April 1958]

ஆயிரம் பேர் வேலை செய்யக்கூடிய 'பாக்டரியில்' பல பிராஞ்சுகளாகப் பிரித்து 50 பேர்களுக்கு குறைவாக வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஐம்பது பேர்களுக்கு குறைவாக இருந்தால் 'பாக்டரி ஆக்ட்' அமலாக்க முடியாது. ஆனால் ஐந்து பேர் இருந்தாலும், 'ஷாப் அலிஸ்டெண்டுகள் சட்டம்' அமுல் செய்யப்பட வேண்டும். அதையும் இப்பொழுது அமல் செய்வது கிடையாது.

தொழிலாளர்கள் அதிக கூலி உயர்வு வேண்டும் என்று பிராஞ்சு மாணேஜரைக் கேட்டால் முதலாளியை கேட்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார். முதலாளியைக் கேட்டால் பிராஞ்சு மாணேஜரை கேட்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார். ஆகையால் இப்பொழுது ஒரு குழப்பமான நிலைமை இருக்கிறது. சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் மசோதாவில் இதற்கு ஒரு நிவாரணம் இல்லை.

பீடி தொழிலாளர் சட்டத்தில் முக்கியமானது 'எம்ப்ளாயர்' 'எம்ப்ளாயி' என்கிற 'டெபனிஷன்' தான்.

"'Employer' means the person who has the ultimate control over the affairs of any beedi industrial premises and where the affairs of any beedi industrial premises are entrusted to any other person (whether called a managing agent, manager, superintendent or by any other name) such other person shall be deemed to be the employer, etc.'"

ஒரு பிராஞ்சை ஏற்படுத்த முதலில் 'எம்ப்ளாயி' யாக இருக்கிறவர் 'எம்ப்ளாயர்' ஆகிவிடுகிறார். ஆகையால் பழைய முறைதான் இருக்கும்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : 'Employer' means the person who has the ultimate control over the affairs, etc. . . . and includes the proprietor or a registered user, etc. I want the Member to note that.

SRI N. K. PALANISAMI : சாதாரணமாக ஒரு முதலாளி ஒரு பிராஞ்சை ஏற்படுத்தினால், அங்குள்ள பிராஞ்சு மாணேஜர் 'எம்ப்ளாயி'யாக இருப்பவர் 'எம்ப்ளாயர்' ஆகிவிடுகிறார்.

ராமசாமி கௌண்டர் சமீபத்தில் ஒரு தீர்ப்பு சொன்னது நமக்கு தெரியும். பிராஞ்சு மாணேஜர் என்று சொல்லக்கூடியவர் இலை கொடுப்பது, வாரத்திற்கு ஒரு தரம் பணம் கொடுப்பது என்பதுதான் அவர் வேலை. "Raw materials are supplied by the proprietor . . . etc." ஆகையால் தீர்ப்பு கொடுத்த பிறகு கூட இந்த மசோதாவை சரியாக திருத்தாமல் இருப்பது மிகவும் வருந்துவதற்குரிய விஷயமாகும்.

சாதாரணமாக, போதுமான இடம் இருந்தால், யாருக்காவது லைசன்ஸ் கொடுப்பது என்று இருந்தால் அதனால் குழப்பம் உண்டாகும். டிரேட் மார்க் உள்ள முதலாளிகளுக்கு மட்டும் தான் லைசன்ஸ் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

லேபர் அட்வைசரி கமிட்டியில் 'லிக் லீவ்' 15 நாள் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. அப்படி இதில் ஒன்றும் இல்லை. 'பேலிக் வேஜ்' கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. அதைப்பற்றி இதில் ஒன்றும் இல்லை. வாரத்திற்கு ஒரு நாள் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. அதைப்பற்றியும் இதில் ஒன்றும் இல்லை.



10th April 1958] [Sri N. K. Palanisami]

பதினாறு வயதுக்கு உட்பட்டவர்கள் வேலைக்கு அமர்த்திக்கொள்வதாயிருந்தால் 'சர்ட்டிபிகேட்' வாங்கித்தான் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று இப்போது இருக்கிறது. இதன் காரணமாக 14 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களையும், 14 வயதுக்குள் இருப்பதாகச் சொல்லி வேலையிலிருந்து நீக்கிவிடுவார்கள். ஆகையால் இதை சரியானபடி மாற்ற வேண்டும்.

இப்பொழுது 'டிபேட் யூனியன் ரெகக்னிஷனு' க்காக பல சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அவையையெல்லாம் ரிஜிஸ்தர் செய்ய வேண்டும். இந்த அடிப்படையில் மசோதாவை திருத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

\* SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா நீண்ட நாட்களாக எதிர் பார்த்தது. தற்சமயம் இது வந்தபோதும், பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு போய் வர வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, இன்னும் கால தாமதம் ஆகும் என்று நான் வருந்துகிறேன். அதாவும் 'ஜூனிட்ட செலக்ட் கமிட்டி' க்கு போய் திரும்பி வரும்போது இந்த மசோதா எந்த உருவத்தில் வருமோ என்பதைப்பற்றி எனக்கும் ஐயப்பாடு இருக்கிறது.

இந்தப் பீடித் தொழில்கள் இரண்டு மூன்று விதங்களாக நடக்கிறது. ஒன்று, தொழிற்சாலை அடிப்படையில் 100-க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் ஒரு இடத்தில் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த மசோதா ஓரளவு நன்மை பயக்கக்கூடியதாக இருக்கலாம். இரண்டாவது கிராமாந்திரங்களில் உள்ள பெண்கள், ஆண்கள், குழந்தைகள் வீடுகளிலிருந்துகொண்டே இந்த தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த மசோதா எவ்வளவு தூரம் பின் கொடுக்கும் என்று தெரியவில்லை. இந்த தொழிலாளர்களுக்கு எந்த விதத்தில் நிவாரணம் அளிக்கும் என்பதைப் பற்றி எனக்கு மிகவும் ஐயப்பாடு உண்டு. மூன்றாவதாக தனிப்பட்ட கடைகளில், ஷர்பத் முதலிய பானங்கள் வைத்திருக்கக்கூடிய 'பங்கு' களில் உள்ளவர்கள் அங்கிருந்தபடியே இந்த தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். திரு-கொச்சியிலிருந்து தமிழ் நாட்டோடு சேர்ந்த பகுதியில் இம்மாதிரி தொழிலாளர்கள் அதிகம். தற்சமயம் அவர்கள் எண்ணிக்கையில் குறைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களை விட்டுவிட்டாலும், இரண்டாவது வகையில் வரும் தொழிலாளர்களுக்கும் இந்த மசோதாவினால் எந்த அளவு நிவாரணம் கிடைக்கும் என்பது சிந்திக்கவேண்டிய விஷயம்.

செக்ஷன் 29-ல் 'ஸ்பெஷல் புரொவிஷன்ஸ்' என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதன் பிரகாரம் வீட்டிலேயே பெண்கள் இலை வெட்டும் பீடி தொழிலில் ஈடுபடலாம் என்று இருக்கிறது. சாதாரணமாக வீடுகளில் குழந்தைகள் தான் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுகின்றனர். சில சமயங்களில் பெண்களுக்கு பீடி பிடிக்கும் வழக்கம் ஏற்படுகின்றது. ஆகையால் இந்த மாதிரி செய்வதே மிகவும் அவசியமாக நிறுத்த வேண்டும். இது அவர்களுடைய உடல்நிலையை பாதிக்கும். ஆகையால் அதைத் தடுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

அதே சமயம் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரிக்காது பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். தொழிற்சாலை முறையில் வேலை செய்யாத இடங்களில் கூலி குறைவாக விருக்கிறது. அதனால் மற்ற மாகாணங்களிலிருந்து கூட சில மாவட்டங்களுக்கு இத் தொழில் வருகிறது. இதைத் தடுக்க விதி வேண்டும். இந்த சட்ட விதிகளிலிருந்து தப்பக்கூடாது.

ஆண்கள் பீடிகளைச் சுற்றுவதற்கு ஆயிரத்துக்கு ஒரு ரூபாய் என்று இருந்தால் பெண்களுக்கு பத்தணு கூலி என்று திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் இருக்கிறது. பெண்களுக்கு குறைந்த அளவில் கூலி கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிற காரணத்தால் பெண்களையே ரிஜிஸ்தரில் பதிவு செய்துகொண்டு ஆண்களுக்கு வேலையைக் கொடுக்க இஷ்டமில்லாமல்

12-30  
p.m.

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [10th April 1958]

இருக்கலாம். அதன் மூலமாக பெண்களையே நிரந்தரமாக வைத்துக் கொள்ள முற்படலாம். அதைத் தடுக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருப்பது நல்லதாகும்.

“எம்ப்ளாயர்” என்ற டெபனிஷனில் ஏஜெண்டுகளையும் உட்படுத்தி இருப்பதாகத் தெரிகிறது என்று சொன்னபோது “அண்ட்” என்று போட்டிருப்பதால் ஏஜெண்டுகளும் எம்ப்ளாயர் என்ற அடிப்படையில் வருவதற்கு இடம் ஏற்படுகிறது என்று சொல்லப்பட்டது. அந்த விதத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் கொடுத்தார். அதை நீக்கி விட்டு முழுப் பொறுப்பும், அந்த ட்ரேட் மார்க் யாரிடத்தில் இருக்கிறதோ அவருக்குத்தான் அந்தப் பொறுப்பு இருக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அதை திருத்தி அமைக்க வேண்டும். ஏஜெண்டுகள் என்று சொல்லி விட்டால் சாதாரண கூலியான ஏஜெண்ட் என்று வைத்துத் தொழிலை நடத்தி விடுவார்கள். அப்படியேதான் சில இடங்களில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படி இல்லாமல் யார் பேரில் டிரேட் மார்க் இருக்கிறதோ அந்த எம்ப்ளாயருக்குத்தான் பொறுப்பு இருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் நன்மையாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

கிராமங்களில் வேலை செய்யக்கூடிய பெண்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்காத முறையில் பொறுக்குக் கமிட்டியில் விதியை மாற்றி அமைக்க முற்படலாம். அப்படி அமைக்க முற்படாமல் இருக்க பொறுக்குக் கமிட்டியில் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதை ஜாயின்ட் செலெக்ட் கமிட்டியில் பரிசீலனை செய்யும்போது பெண் தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்புக் கொடுக்க முன்வர வேண்டும். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய விதியையும் மாற்றாமல் இருக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த மசோதாவை இந்தக் கூட்டத்தின் ஆரம்பக் காலத்திலேயே கொண்டுவந்திருந்தால் இந்த சபையினுடைய ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பிவைத்துப் பரிசீலனை செய்து இந்தக் கூட்டத்தின் முடிவுக்குள்ளாகவே இதை நிறைவேற்றியிருக்கலாம். துரதிருஷ்ட வசமாக இதை இந்தக் கூட்டத்தின் இறுதியில் கொண்டுவந்து அதை ஒரு ஜாயின்ட் செலெக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பி வைப்பதால் இன்னும் அதிகப் படியான காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே அடுத்தக் கூட்டம் கூடுவதற்கு முன்னதாகவே இதை செலெக்ட் கமிட்டி பரிசீலனை செய்து அடுத்தக் கூட்டத்திலேயே இதைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு எனது உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

**SRIMATHI T. N. ANANTHANAYAKI :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பீடித் தொழிலாளர்கள் அதிக நாட்கள் பல போராட்டங்களை நடத்தியும் இன்றைக்கு இம்மாதிரியான ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வந்தது உண்மையாகவே வரவேற்கத்தக்கது. பீடி தொழிலாளர்களுடைய நிலையை ஓரளவு நேரடியாகப் பார்த்து அனுபவித்து வந்த காரணத்தால் எனக்குத் தெரிந்த சில கருத்துக்களை இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எனக்கு முன் பேசியவர்கள் ஷரத்துவாரியாக விரிவாகப் பேசியவர்கள் பொறுக்குக் கமிட்டியில் இதன் ஷரத்துக்களை மாற்றக் கூடாது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி மாற்றுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிற காரணத்தால் அப்படிச் சொல்லுகிறார்கள். அதன் காரணமாக பொதுவாக என்னுடைய சில நோக்கங்களையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பீடி தொழிலாளர்கள் இதுவரையிலும் எந்தச் சட்டத்தின் கீழும் வராத நிலைமையில் வாழ்ந்து வந்தார்கள். பாக்டரி சட்டத்தின்கீழ் வர முடியாது, ஷாப் அசிஸ்டெண்ட் சட்டத்தின்கீழ் வர முடியாது, முதலாளிகள் வைத்த ஒரு சட்டத்தின்கீழ்தான் அவர்கள் வாழ்ந்து வரக்கூடிய நிலையில் இருந்தார்கள். முதலாளிகளைக் காட்டிலும் ப்ராஞ்சு மாஜேஜர்களுடைய சட்டத்தின்கீழும் அவர்கள் வேலை செய்ய வேண்டியதாக இருந்த



10th April 1958] [Srimathi T. N. Ananthanayaki]

தது. இந்த இரண்டு பேர்களுக்கும் இடையில் உள்ள சட்டத்தின்படிதான் அவர்கள் இது வரையிலும் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்திக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்த அளவில் அவர்களுக்கு சில பாதுகாப்புக்களைத் தருவதற்காக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கொண்டு வந்திருப்பதற்கு எல்லா பீடி தொழிலாளர்களும் அவரைப் போற்றுவார்கள், அதுவும் அவர்களால் போற்றத்தக்கதுதான் என்பதை கொஞ்சம் சந்தேகமின்றி பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு ப்ராஞ்சு மானேஜர் வர்க்கம் முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் இடையில் இருப்பதாக தொழிலாளர்களுக்கு பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுவதோடு முதலாளிகளுடன் தொழிலாளர்களுக்கு நேரடித் தொடர்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் தொழிலாளர்கள் இருப்பதால் முதலாளிகளைக் காட்டிலும் ப்ராஞ்சு மானேஜர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு அதிகப்படியான கொடுமைகளைக் காட்டுகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் தொழிலாளர்கள் நல்ல முறையில் எப்படி வாழ முடியும்? என்னுடைய தொகுதியில் இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்கள் இருப்பதை நான் நேடியாகப் பார்த்திருக்கிறேன். அதை நான் ஆராய்ந்து பார்த்து அதைப் போக்குவதற்கு பலவகையில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கும்போது இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்ததைக் கண்டு அதை நான் வரவேற்கிறேன். இன்னும் பல முறைகளில் தொழிலாளர்களுக்கு வசதி செய்வதற்கு இடம் இருக்கிறது. எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அவர்களுக்கு வசதிகளை செய்வதற்கு நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளுகிறோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அவர்களுக்கு நன்மைகள் ஏற்படும். இதில் இருக்கக் கூடிய சில ஷரத்துக்களைப் பார்த்தால் பீடி தொழிலாளர்களுக்கு எவ்வளவோ வசதிகளைச் செய்வதாக இருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் நேடியான தொடர்பு இருக்க வேண்டும் என்ற காரணத்தால் இப்படி இடையில் இருக்கும் ப்ராஞ்சு மானேஜர்களை ஒழித்துக் கட்ட வேண்டும். அப்படி அவர்களை ஒழித்துக்கட்டி பீடி தொழிலாளர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க முன் வர வேண்டும். இப்படிப்பட்ட ப்ராஞ்சு மானேஜர்களால் தொழிலாளர்களுக்கு எவ்வளவோ வசதிக்குறைவுகள் இருக்கின்றன. முதலாளிகள் பீடி தொழிலாளர்களுக்கு கூலி கொடுத்தாலும் ப்ராஞ்சு மானேஜர்கள் அந்தக் கூலியைக் கொடுக்காமல் குறைவான கூலியையும் கொடுத்து வருகிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு முதலாளிகளுடன் நேரடி தொடர்பு இல்லாத காரணத்தால் தொழிலாளர்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் நேரடித் தொடர்பு இருக்கும் அளவில் வைத்தால் முதலாளிகள் கொடுக்கும் வசதிகளை தொழிலாளர்கள் பெறுவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதை பணிவுடன் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக பெண்களைப்பற்றி இந்தச் சட்டத்தில் குறிப்பிட்டிருப்பது உண்மையிலேயே வரவேற்கத் தக்கது. பெண்களின் இனத்தை நான் சார்ந்திருப்பதால் அவர்கள் சார்பில் நான் நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எவ்வளவோ பெண்களை தங்களுடைய குடும்பங்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு தங்களுடைய கணவனுடைய வருமானம் போதாமல் இருக்கும்போது தங்களுடைய குடும்ப வருமானத்தை அதிகப்படுத்திக் கொள்ளும் பொருட்டு பெண்களும் வேலை செய்ய முற்படுகிறார்கள். அருப்பில் உலையை வைத்துவிட்டு குழந்தையை இடுப்பில் வைத்துக்கொண்டு வருமானத்தைத் தேடிக்கொண்டு போகிறார்கள். சில நேரங்களில் தாங்களும் சம்பாதித்தால் ஓரளவு தங்களுடைய குடும்ப வருமானத்தை பெருக்கிக் கொள்ளலாம் என்று சம்பாதிக்க இப்படிப்பட்ட தொழிலில் ஈடுபடுகிறார்கள். எவ்வளவோ வீடுகளில் வருமானத்திற்கு லாட்டரி அடித்து எப்படியாவது சம்பாதித்து காசு பெற்று வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற கூலி மிக மிக குறைவு. சட்டத்திற்கு புரம்பானதாகக்கூட கொடுக்கப்படுகிறது. அதனால் அவர்களுக்கு ஒழுங்கான முறையில் கூலி கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

[Srimathi T. N. Ananthanayaki] [10th April 1958]

அடுத்தபடியாக பெண்கள் வேலை செய்யும் இடங்களில் இலைகளை வெட்டிப் போடுவதனால் ஏற்படும் குப்பைகளை எடுத்து அப்புறப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய வசதிகளை முதலாளிகள் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லி முன் வந்திருப்பது மிக மிக போற்றத்தக்க விஷயம். வட சென்னையில் பார்த்தால் பீடி தொழிலாளர்கள் பீடி சுற்றும் குடிசைக்குள் உள்ளே புகுந்து பார்த்தால் அவர்கள் இருப்பது உலகம்தானா அல்லது நரகமா என்று நினைக்கக்கூடிய அளவில் அங்குள்ள வீடுகள் இருக்கும். பீடிகளை சுற்றி விட்டு வெட்டிப்போட்ட இலைகளை ஒழுங்காக அப்புறப்படுத்தாமல் அங்கேயே போட்டுவைக்கப்பட்டிருக்கும். அதனால் அங்குள்ள சுகாதாரம் எவ்வளவு தூரம் பாதித்திருக்கும் என்பதை பார்க்கவேண்டும். வெட்டிப் போடும் இலைகளின் குப்பையை அப்புறப்படுத்துவதற்கு அந்தந்த முதலாளிகள் அதற்கு வழி செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லியிருப்பது ரொம்பவும் வரவேற்கத்தக்கது. கார்போரேஷன் அந்தக் குப்பைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்ல முடியாது. சாதாரணமான குப்பைகளையே அவர்கள் எடுக்காதபோது ஒரு தொழில் சம்பந்தப்பட்ட குப்பைகளை எடுப்பதற்கு அவர்கள் எங்கே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள போகிறார்கள். சாதாரணமாக விழுகிற குப்பையைக்கூட அவர்கள் எடுப்பது இல்லை. அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் யாராவது தனிப்பட்ட முறையில் வெட்டிப்போட்ட குப்பையை நீக்குவதற்கு ஒரு நடவடிக்கையையும் அவர்கள் எடுக்கமாட்டார்கள். அந்த நிலைமையில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது மிகவும் போற்றத்தக்கது.

பெண்கள் பாக்கிரியில் வேலை செய்வது போல் இல்லாமல் தங்களையே இடங்களிலேயே வேலை செய்யலாம் என்ற வசதியைக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் விதியை ஏன் இவர்களுக்கு விஸ்தரிக்கக் கூடாது என்று சிலர் கேட்கலாம். அப்படிச் செய்தால் பெண்களுக்குள்ள ஒரு சூழ்நிலையில் அவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். அவர்களுடைய குடும்பங்கள் அவர்கள் காப்பாற்ற வேண்டியதாக இருக்கிறது. பாக்கிரியில் வேலை செய்யக்கூடியவர்களைப்போல் இவர்களும் வேலை செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னால் அதனால் அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற காரணத்தால் அவர்கள் லீட்டிலேயே இருந்துகொண்டு வேலை செய்து கூலியை வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று வசதி செய்து கொடுத்திருப்பது உண்மையிலேயே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுடைய நிலைமையை உணர்ந்து இப்படி போட்டிருப்பது ரொம்பவும் வரவேற்கத்தக்கது. இப்படிப்பட்ட ஒரு வசதியை பொறுக்குக் கமிட்டியில் மாற்றி அமைக்க முடியும். அப்படி மாற்றி அமைக்காமல் இருப்பதற்காகத் தான் முன்கூட்டியே இதைப்பற்றி சொல்லி அப்படி மாற்றி அமைக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பெண்களுடைய நிலைமையை உணர்ந்து தொழிலாளர்களுடன் அவர்களைப் பார்க்காமல் பெண்களுக்கு என்று நல்ல வகையில் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு ஏதாவது வழி இருந்தால் அதையும் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எந்த அடிப்படையிலும் பெண்கள் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்று சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

**SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI :** கனம் தலைவர் அவர்களே, பீடி தொழில் சம்பந்தமான மசோதா இப்பொழுது பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடப்பட்டுப் போகிறது என்ற காரணத்தால் அதிகமான பேச்சுக்கு இங்கே அவசியம் இல்லை. ஆயினும் சிற்சில கருத்துக்களை இங்கே சொல்லும்படியான நிலைமையில் நான் இங்கே இருக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த பீடித் தொழில் 1887-ம் வருஷத்தில் நம் நாட்டில் கொண்டுவரப்பட்டது. அதன் முதற்கொண்டு இங்கே ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு நமது நாட்டில் இருக்கும்படியான நகரப் பகுதிகளில், யூனிடெட் ப்ராவினஸ், பம்பாய், சென்னை முதலிய மாகாணங்களில் அதிகமாக பரவி இப்பொழுது இந்தியா முழுவதும் பரவலாக இருக்கிறது. பல லட்சக் கணக்கான மக்கள் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இந்நாட்டில் அந்நிய ஆதிக்கம் இருந்த வகையில் இதற்கு நல்ல பாது



10th April 1958] [Sri S. Pakkirisami Pillai]

காப்பு செய்து கொடுக்க தவறிவிட்டார்கள். இந்தத் தொழிலாளர்களும் எந்த விதமான கிளர்ச்சியும் செய்வதற்கு பயந்துகொண்டு இருந்தார்கள். நாம் சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு இதர தொழிலாளர்கள் எந்தந்த வசதிகளைப் பெற்று வருகிறார்களோ அம்மாதிரியான வசதிகளை இவர்களும் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கருத்துக்கொண்டு பல கிளர்ச்சிகளைச் செய்து கொண்டிருந்ததை நாம் பார்த்தோம். இப்பொழுது இந்தத் தொழிலில் ஒரு ட்ரேட் மார்க் உள்ள முதலாளி ஒரு முக்கியமான ஏஜெண்ட்களை தன் கீழ் வைத்துக்கொண்டு, அவரது பல ப்ராஞ்சு மானேஜர்களை வைத்துக்கொண்டு தொழிலாளர்களிடமிருந்து வேலை வாங்கி வருகிறார்கள். எப்படி ப்ளான்டேஷன் தொழிலாளர்களை கங்கானிகள் மூலமாக முதலாளிகள் வேலை வாங்கி வந்தார்களோ அந்த மாதிரியான நிலைமையிலேயே பீடி சுற்றும் தொழிலாளர்களிடமிருந்து—தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் மத்தியில்—ப்ராஞ்சு மானேஜர்கள் மூலமாக வேலை வாங்கப்பட்டு வந்து கொண்டிருக்கிறது. இது இப்பொழுது நடைமுறையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இப்போதும் நடைமுறையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. எப்படி ப்ளான்டேஷன் முதலாளிகள் தங்களுடைய பொறுப்பை தட்டிக் கழித்துவிட்டு லாபத்தை மட்டும் அடைந்து கொண்டிருக்கிறார்களோ, அதேமாதிரி நிலையில் தான் பீடி டிரேட்மார்க் முதலாளிகளும் லாபத்தை அடைந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் பார்க்கிறோம் பலவித பிரசாரங்களின் மூலமும், சுவரொட்டிகள் மூலமும் அந்த பீடி முதலாளிகள் தங்களை பீடி சக்கரவர்த்தி என்று தாங்களே 'அட்வர்டைஸ்' செய்து கொள்ளும் நிலையிலே இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். தொழிலாளிகளுக்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்து கொடுக்காத நிலையிலே தங்கள் பொறுப்புகளை தட்டிக் கழித்து, சட்டப் பிடிப்பிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள வேண்டிய ஏற்பாடுகளை இவர்கள் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக பலவித கமிட்டிகளின் ரிபோர்டுகள் இருக்கின்றன. டாக்டர் பி. வி. நாராயணசுவாமி அவர்களின் 'கோர்டு ஆப் என்கொயரி' தீர்ப்பு, எம். ஏ. நடராஜன் அவர்களின் ரிபோர்டு, டாக்டர் ரிகே அவர்களின் ரிபோர்டு இவைகளெல்லாம் நம் மத்தியிலே இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு இம்மாதிரியான ஒரு மசோதாவை கொண்டு வந்ததற்காக நமது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதலை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

12-40  
p.m.

பொதுவாக இந்த பீடித் தொழில் ஒரு தனி கைத்தொழில். இதை மெஷின் மூலம் செய்ய முடியாது. ஆனால் பர்மாவில் இலையையே சுருளாக வைத்து பீடிகளை சிகரெட் உருவத்தில் மெஷின் மெஷின் மெஷின் செய்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அது எவ்வளவு உண்மையோ எனக்குத் தெரியாது. அதன் மூலமாக நிறைய பீடிகளைச் செய்ய முடியும் என்று அங்கே சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தாலும் இந்திய நாட்டில் பீடித் தொழிலை மெஷின் மூலம் செய்ய முடியாது. பீடியின் உருவம், அத்துடைய நிலைமை மெஷின் மூலம் எப்பொழுதும் செய்ய முடியாத அளவிற்கு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இது ஒரு பெரிய கைத்தொழில். அந்தக் கைத்தொழில் எந்த விதத்திலும் பயன் படுத்தி முதலாளிகள் மற்றவர்களை சுண்டவிடாமல், தாங்கள் மாதிரி பணத்தை சம்பாதித்துக் கொள்ளாமல் மற்றவர்களுக்கும் பகிர்ந்து கொடுக்கும்படியாக செய்ய வேண்டும். அந்த சகத்தை மற்றவர்கள் அனுபவிக்க முடியாமல் முதலாளிகள் தடை செய்யும் நிலைமையை இந்த சட்டத்தின் மூலமாக நிவர்த்தி செய்கொள்ளலாம்.

முக்கியமாக இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளிகள் காரம் மிகுந்த புகையிலைத்தான் மத்தியில் வேலை செய்யும்படியான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இதனால் அவர்களுடைய சுவாசப் பைகள் அதிகமாக பாதிக்கப்படுகின்றன. ஆகையால் சுஷ்யரோகம், மற்ற சுவாச நோய்கள் இவர்களுக்கு சீக்கிரமாக ஏற்படுகின்றன. இந்த நிலையில் அவர்களுக்கு போதுமான அளவிற்கு சாப்பாடு கொடுக்காமல், கூலி கொடுக்காமல் இருப்பார்களேயானால், அவர்கள் சுஷ்யரோகம் போன்ற வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டு அதனால் மரணம்

[Sri S. Pakkirisami Pillai] [10th April 1958]

அடைய வேண்டிய நிலைமையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்களுக்கு விசேஷ பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை. பொறுக்கு கமிட்டியாவது இதுபற்றி தீர விசாரணை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். புதிய மாறுதல்கள் ஏற்படுவதன் விளைவாக அநேக தொழிலாளிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே, பாக்டரி இன்ஸ்பெக்டர்கள், லேபர் இன்ஸ்பெக்டர்கள், லேபர் ஆபீஸர்கள், மற்றும் இதர லேபர் டிபார்ட்மெண்டு அதிகாரிகள் மிகவும் வெகு ஜாக் கிரதையாக இருந்து தொழிலாளர்களுக்கு அப்போதைக்கப்போது வேண்டிய பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்கு தயாராக இருக்க வேண்டும். பலவித இன்னல்களுக்கு மத்தியிலே அவர்கள் அகப்பட்டிக்கொண்டு கஷ்டப்படுவார்கள். அதைத் தடுப்பதற்கு என்ன வழி இருக்கிறதோ அந்த வழியில் அதற்கு வேண்டிய உதவி செய்யுமாறு லேபர் இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு உத்தரவு போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

**SRI D. S. AUTHIMOOLAM :** மிஸ்டர் டெப்யூடி ஸ்பீக்கர், ஸார், பீடித் தொழிலாளர்களின் நிலைமையை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கான மசோதா, நமது தமிழ்நாடு சம்பந்தப்பட்ட வரையிலே அந்தத் தொழிலில் ஈடுபடாத பொது மக்கள் யாருக்கும் சிரத்தை இல்லாத ஒரு விஷயம். இந்தியாவிலுள்ள பாம்பே, யு.பி. போன்ற மாகாணங்களில் சட்ட சபைகளிலே இம்மாதிரி ஒரு மசோதா விவாதிக்கப்படும் என்று சொன்னால் ஒரு விருவிருப்பு கூட இருக்கும். பீடித் தொழில் வட இந்தியாவில்தான் பிரபல்யமாக இருக்கிறது. யு.பி., மத்தியப் பிரதேசத்திலுள்ள சட்ட சபை மெம்பர்களில் குறைந்தது 10, 20 பேர்களாவது பீடி முதலாளிகளாக இருப்பார்கள். முக்கியமாக ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த காங்கிரஸைச் சேர்ந்த 4, 5 அங்கத்தினர்கள் அங்கே பீடி முதலாளிகளாக இருப்பது எனக்குத் தெரியும். வட இந்தியா சம்பந்தப்பட்ட வரையில் இது ஒரு பிரபல்யமான தொழில் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான் இதைச் சொன்னேன். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் பீடித் தொழில் ஏராளமாக பரவி இருக்கிறது. அதற்கு அடுத்தபடியாக திருச்சி, சென்னை, வட ஆற்காடு ஜில்லாக்களில் இந்தத் தொழில் விசேஷமாக பரவி இருக்கிறது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் அம்பாசமுத்திரம் தாலுகாவில் பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த கூலியை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னையும் சேர்த்துத்தான் சொல்லுகிறேன். நானும் ஒரு சிறு பீடி வியாபாரிதான். நான் அரசியலில் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதன் காரணத்தினால், பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு கூலி-உயர்வு கிடைக்க வேண்டுமென்று ரொம்ப நாளாக ஒரு கருத்து உடையவன் நான். மதராஸ் பக்கத்தில் ஓரளவு அதிகமான கூலி கொடுக்கப்பட்டாலும், அதிலும் தொழிலாளர்களுக்கு அதிருப்தி இருக்கிறது. பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு கூலி உயர்வு சரிவர கிடைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தின் கீழ் அந்தத் தொழிலாளிகளைக் கொண்டு வர வேண்டும். இம்மாதிரி ஒரு சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதன் மூலம்தான் பீடி முதலாளிகளை தொழிலாளிகளுக்கு ஒரு நியாயமான கூலி கொடுக்கும்படி கட்டாயப் படுத்த முடியும். இப்பொழுது இருப்பதைவிட ஓரளவு தொழிலாளிகளுக்கு கூலி உயர்வு கிடைக்க வேண்டுமென்பது இந்த சட்டத்தினுடைய ஒரு குறிக்கோளாக இருக்க வேண்டும். இப்பொழுதைவிட ஆயிரம் பீடிக்கு மேலும் கூலி விகிதம் அதிகமாக கிடைக்க வேண்டும். எங்கள் பக்கத்தில் கூலியை சாவகாசமாகக் கூட கொடுப்பது உண்டு. அப்படியில்லாமல் காலா காலத்தில் வாரத்திற்கு ஒரு முறை கொடுக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். திருநெல்வேலி ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில், இந்த சட்டம் இரண்டுவித குறிக்கோள் கொண்டதாக அமைய வேண்டும். ஒன்று கூலி உடனடியாக கொடுக்கப்பட வேண்டும். மற்றொன்று கூடுதல் கூலி கொடுக்கப்பட வேண்டும். இந்த சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதன் மூலம் அதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். சென்ற நான்கு வருஷ காலமாக இம்மாதிரி ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு முயற்சி செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்னால், முக்கியமாக எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்த



10th April 1958] [Sri D. S. Authimoolam]

வர்கள், கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்த சிலர் பீடித் தொழிலாளர்கள் மத்தியிலே வேலை செய்து நான்கு வருஷங்களுக்கு முன்பாகவே இம் மாதிரி ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவர முயற்சி செய்தார்கள். இந்த சட்டம் பெரிய மண்டையிடி பிடித்த சட்டம். இதனால் அப்பொழுது இருந்த தொழில் மந்திரி இம்மாதிரி ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதில் கால தாமதம் ஏற்பட்டது. கடைசியில் அகில இந்திய ரீதியில் பீடித் தொழிலாளர்களுக்கான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும், தனியாகக் கொண்டுவர முடியாது என்ற நிலைமையில் அது கைவிடப்பட்டது. முந்தைய சட்ட சபையில் எதிர்க் கட்சி உபதலைவராக இருந்து, இந்த சட்ட சபையில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவராக இங்கே வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள்கூட பீடித் தொழிலாளர்களின் கஷ்டங்களுக்குச் சர்க்காரின் கவனத்தை இழுப்பதற்காக, சில வருஷங்களுக்குமுன் சட்டசபை முன் மறியல் செய்து ஜெயிலுக்குப் போனதாக எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. அப்போதிருந்த தொழில் மந்திரியின்பேரில் குற்றம் கூறுவதற்காக இதை நான் சொல்லவில்லை. பீடித் தொழிலாளர்களின் கஷ்டங்களைத் தீர்ப்பதற்கான சட்டத்தைக் கொண்டுவர வருவது ஒரு சிக்கலான விஷயம். அதற்கான சட்டத்தைக் கொண்டுவரக் கூடாது என்று பலர் பயூக் கார்களில் சென்று பீடி முதலாளிகள் மற்றவர்களை பார்த்து அவர்களைத் தொந்தரவு செய்தார்கள். ஆகவே இனி பொறுக்குக் கமிட்டி அங்கத்தினர்களின் பரிசீலனையோடு சம்பந்தம் இல்லாமல் பீடி பாக்கரி வைத்திருப்பதால் என்னை பொறுக்குக் கமிட்டியில் போடவில்லை என்று நினைக்கிறேன். பொறுக்குக் கமிட்டி மெம்பர்களை பயூக் கார்களில் சென்று பாக்கரி மாஜைஜர்கள் பார்ப்பார்கள். இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்த கனம் அமைச்சரை நான் இப்போதே 'கன்கராஜ்'லேட்' பண்ணுகிறேன். அவர் வெகு தைரியமாகவும் சீக்கிரமாகவும் மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார். பீடித் தொழிலாளர்களின் பிழைப்பைப் பாதுகாப்பதற்கு இந்த மசோதா உதவும். பெண்களும், 13—14 வயதுக் குழந்தைகளும் கூட பீடித் தொழிலாளர்களாக இருக்கிறார்கள். எங்கள் ஜில்லாவில் முக்கூடல் பீடி பாக்கரி முதலாளிகள் பீடி சுற்றுபவர்கள் எல்லோருக்குமாக மாதம் 2½ லட்சம் ரூபாய் வரையில் கூலி கொடுத்து வருகிறார்கள். பீடி ஒரு அருவறுப்பான பொருள் என்று பலர் கருதினாலும், பலருக்கு அந்தத் தொழிலினால் பிழைப்பதற்கான பணம் கிடைக்கிறது. இந்தத் தொழிலாளர்களின் நலனை களைப் பாதுகாக்கக்கூடியதாக இந்த மசோதா இருக்கிறது. அரசாங்கத்தார் பொறுக்குக் கமிட்டியில் இந்த மசோதாவை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, பிறகு நல்ல சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும். இந்த மசோதாவை நுட்பமாக ஆராய்ந்து இதில் நல்ல திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டும். இந்த மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டியில் அடிப்பட்டுப் போய்விடாதபடி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இந்தத் தொழிலில் 'படா, படா' கைகள் இருக்கின்றன. அவைகள், இந்த மசோதாவை சட்டமாகாதபடி செய்து விடக் கூடும். மசோதாவில் அனேக திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. செலக் கமிட்டியில் அதை ஜாக்கிரதையாகச் செய்துகொள்ளலாம். சீக்கிரத்தில் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு உடனுக்குடன் கூலி கொடுக்கப்பட வேண்டும். அவர்களுக்கு கூலி உயர்வும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். குறைந்தபட்சக் கூலிச் சட்டத்தில் கண்டுள்ள விதிகளைப்படி பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு கூலி கொடுக்கப்படுவதற்கு, கொண்டுவரப்படும் சட்டம் வகை செய்வதாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன். மசோதாவை சீக்கிரம் கொண்டுவந்ததற்காக கனம் அமைச்சரை மனமார வாழ்த்துகிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

MR. SPEAKER: ஸ்ரீ கோதண்டராமன் இந்த மசோதாவின் பேரில் பேச விரும்புகிறார். அவர் பொறுக்குக் கமிட்டியில் அங்கத்தினராக இருக்கிறார். அவர், தம் அபிப்பிராயங்களைப் பொறுக்குக் கமிட்டியில் தெரிவித்துக்கொள்ளலாம்.

[10th April 1958]

**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** சில முக்கியமான விஷயங்கள் இருக்கின்றன. ஐந்து நிமிஷங்களில் சொல்லிவிடுகிறேன்.

**Mr. SPEAKER :** சாதாரணமாக, பொறுக்குக் கமிட்டியில் அங்கத்தினர்களாக இருப்பவர்கள் இங்கே பேசுவது கிடையாது. கனம் அங்கத்தினர் இங்கே பேச வேண்டாம். நான், கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஆதிமூலம் அவர்களைக் கூட பேச அனுமதித்திருக்கமாட்டேன். அவர் எப்படி பேச முடிந்ததோ, தெரியவில்லை. நான் அப்போது சபையில் இல்லாததால் அவர் பேச முடிந்தது என்று நினைக்கிறேன்.

**SRI D. S. AUTHIMOOLAM :** I was fortunate, Sir.

**SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கிறேன். இந்த மசோதாவை அனேக வருஷங்களுக்கு முன்பே கொண்டுவந்திருக்க வேண்டுமென்பது என் அபிப்பிராயம். இப்போதாவது இதைக் கொண்டுவந்ததைப் பாராட்டுகிறேன். பீடித் தொழிலைப்பற்றி எனக்கு அதிகமாகத் தெரியாது. இருந்தாலும், அனேக பிராந்தியங்களில் நான் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து வரும்போது, பீடித் தொழிலாளர்களின் நிலைமையைப் பார்த்திருக்கிறேன். அவர்கள் படும் கஷ்டங்களை நான் இங்கே சொல்லாமல் இருக்கமுடியாது. குறிப்பாக, பீடித் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள குழந்தைகள் படும் கஷ்டங்கள் சகிக்க முடியாதவை. அவர்கள் யாரையும் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுத்தக் கூடாதென்று மசோதாவில் விதித்திருப்பதற்காக கனம் அமைச்சரைப் பாராட்டுகிறேன். அந்த விதியின் காரணமாக, இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் குழந்தைகள் வேலையில்லிருந்து நீக்கப்பட்டு ரொம்பவும் கஷ்டப் படுவார்கள். அவர்களுடைய படிப்பிற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அல்லது, இன்டஸ்ட்ரியல் ஒர்க்ஷாப்புகளில் அவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்கு தொழில்களும் கல்வியும் கற்பிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பெண் தொழிலாளர்களுக்கு பகலில் தான் வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்று மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது நல்ல விதி. தொழிலாளர்களுக்கு லீவு கொடுக்க வேண்டுமென்றும் மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. லைசென்ஸ் வாங்கித்தான் இந்தத் தொழிலை நடத்த வேண்டுமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சுகாதார வசதியைப் பொறுத்த வரையில், பீடித் தொழிற்சாலைகள் ரொம்பவும் கீழ்த்தரமான இடங்களில் நடந்து வருகின்றன. மாடு கூட வசிக்க முடியாத இடங்களில் பீடித் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து வருகிறார்கள். அதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடுவதை நான் பாராட்டுகிறேன். பீடித் தொழிலாளர்களின் 'வர்கிங் கண்டிஷன்ஸ்' ஐ எவ்வளவு தூரம் மேம்பாட்டையச் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் மேம்பாட்டையச் செய்வதற்கு வகை செய்யும் விதிகளை மசோதாவில் வகுக்கவேண்டும். இவைகளை யெல்லாம் பொறுக்குக் கமிட்டி நன்றாகப் பரிசீலனை செய்யும் என்று நம்புகிறேன். பொறுக்குக் கமிட்டியில் மசோதாவை சீக்கிரம் பரிசீலனை செய்து அடுத்த கூட்டத்திற்குள்ளாகவாவது இதை மறுபடியும் சபைக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மசோதாவை சட்டமாக்குவதற்கு சர்க்காருக்கு எங்கே பூரண ஒத்துழைப்பைக் கொடுப்போம் என்று எங்கள் கட்சியின் சார்பில் சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை எல்லா கனம் அங்கத்தினர்களும் வரவேற்றிருக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பீடித் தொழில் நம் ராஜ்யத்தில் மிக முக்கியமான தொழில். நம் ராஜ்யத்தில் பல்லாயிரக் கணக்கான ஏழை எளியவர்களின் வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு இந்தத் தொழில் ஓரளவு வாகை செய்கிறது. இது மனதிற கொள்ளப்பட்டு, நியாயமான முறையில் மசோதா



10th April 1958] [Sri R. Venkataraman]

பரிசீலனை செய்யப்படும். இந்தக் காலத்தில், எந்த ஒரு தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களுக்கான மசோதாவைக் கொண்டுவந்தாலும், உடனே, அந்தத் தொழில் நசித்துவிடும் என்று சொல்வது வழக்கமாக இருக்கிறது. சரித்திர பூர்வமாகப் பார்க்கும்போது, எந்த ஒரு தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களுக்கான நல்ல சட்டங்கள் வந்தாலும், அவை வந்த பிறகு அந்தத் தொழிலும் முன்னேறுவதைத்தான் நாம் பார்க்கிறோம். பீடித் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள முதலாளிகள் இதை மனதிற்கொண்டு இந்த மசோதாவை வரவேற்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்த விஷயத்தில் ஸ்ரீ ஆதிமூலம் அவர்களின் பேச்சு எனக்கு மிகுந்த ஊக்கத்தை அளிக்கிறது. அவரே ஒரு பீடிக் கம்பெனியின் ப்ரொப்பரைட் இந்த மசோதா அவருடைய நம்பிக்கையைப் பெற்றிருக்கும்போது, இது சட்டமான பிறகு பீடித் தொழில் நன்றாக நடக்குமா என்ற கவலைக்கு இடமில்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று ஒரிரண்டு கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். தொழில் இலாகாவிற்கான மானியத்தைக் கோரியபோது, அதற்காக ஒரு கமிட்டியைப் போடுவதாக நான் சொன்னேன். அவ்வாறே, பீடித் தொழிலாளர்களின் குறைந்தபட்சக் கூலியை நிர்ணயிப்பதற்கான கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டு விட்டது. என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்; அது அறிவிக்கப்பட்டுவிட்டது என்று கூட நான் நினைக்கிறேன்.

நண்பர் கரையாளர் அவர்கள், “இதில் கிராமங்களிலே எப்படி வேலை செய்வார்கள், அதை எப்படிச் சுட்டுப்படுத்த முடியும்?” என்று கேட்டார்கள். இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையான நோக்கமே லைசன்சு உள்ள இடங்களில்தான் வேலை நடத்தவேண்டும், வேறு இடங்களில் நடத்தக் கூடாது என்று செக்ஷன் 29-லே கண்டிருக்கிறதைத் தவிர, வேறு எந்த வகையிலேயும் விதி விலக்கு இல்லை. அவ்வாறு செய்வதன் மூலமாகத் தான் தொழில் விருத்தியாகும்; தொழிலாளர்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்க முடியும். வேறு துறையிலே அவர்களுக்கு இந்தப் பாதுகாப்பு அளிக்க முடியாது. ஆகவேதான் லைசன்சு பெற்ற இடத்தில்தான் பீடித் தொழிலை நடத்த வேண்டும் என்று நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம்.

‘இன்னும் இந்தச் சட்டத்தில்கூட ஏமாற்றுவதற்கு இடம் இருக்கிறது’ என்று நண்பர் பழனிசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை யெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து, ஏமாற்றக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் ‘employer’ என்ற பதத்திற்கு definition எங்களுக்குத் தெரிந்த சட்ட ஞானத்தை வைத்து போட்டிருக்கிறோம். செலக்ட் கமிட்டியில் இன்னும் இதைவிட நன்றாகத் திருத்தி, எந்த விதமான ஒரு ஏமாற்றத்திற்கும் இடம் இல்லாமல் செய்தால்—நோக்கம் அதுவாக இருப்பதால்—அதை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு எங்களுக்கு எந்த விதமான தயக்கமும் கிடையாது.

நண்பர் பழனிசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்ட ஜட்ஜ்மென்ட் இப்பொழுது இருக்கும் சட்டத்தின்கீழ் கொடுத்த ஜட்ஜ்மென்ட். அதை மாற்றியமைப்பதற்காக ‘employer’ என்பதற்கான definition-ஐ விரிவாக்கி இதில் என்ன என்ன செய்கின்றவர்கள் முதலாளிகளாவார்கள் என்று குறிப்பிட்டு இந்த செக்ஷனில் கண்டிருக்கிறோம்.

‘பெண்கள் எல்லோரும் வேலை செய்கின்றார்கள், பெண்கள் எல்லோரும் வேறு இடத்தில் தனியாக இருக்க வேண்டும், சேர்ந்திருந்தால் தவறுகள் ஏற்பட்டு விடும்’ என்று கனம் சட்டநாத கரையாளர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ‘இடம் இருக்கிறது’ என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால், இந்த விதமான சட்டம் செய்கின்ற காலத்தில் திடீர் என்று நாம் இதில் ஈடுபட்டிருக்கும் எல்லோருக்கும் வேலை கிடைக்காத முறையில் ஏதாவது சட்டம் அமைத்துவிட்டால் எட்டளவில் நல்ல சட்டமாக இருக்குமே யொழிய மக்களைப் பொறுத்த அளவில் நல்ல சட்டமாக இருக்க முடியாது. ஆகவே, சர்க்கார் கண்காணிப்பாக பார்த்துக்கொள்ளும். ஆனால், விதிவிலக்கு அவசியம் என்றுதான் எனக்குத் தோன்றுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[Sri R. Venkataraman] [10th April 1958]

‘பதினான்கு வயதுக்குட்பட்டவர்கள் இதனால் பாதிக்கப்படுவார்கள், அவர்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படும்’ என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதில் ஓரளவு உண்மை இருக்கிறது. ஆனால், அதற்காக 14 வயதுக்குட்பட்ட இளம் பிள்ளைகளுக்கு தவறான ஒரு சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுப்பது சரியல்ல. அவர்களுக்கு பள்ளிக்கூடங்கள் வைத்துக் கொடுக்க வேண்டும், அல்லது வேறு பயிற்சி அளிக்க வேண்டும். அவர்கள் கஷ்டப்படுவார்கள் என்பதற்காக அவர்களைத் தவறான ஒரு வழியில் ஈடுபடுத்தி, அதிகமாக பிற்கால வாழ்க்கை பூராவும் கஷ்டப்படுகிற நிலைமையில் வைக்கக் கூடாது. அதையொட்டித்தான் இளம் பிள்ளைகளுக்கு, அதாவது 14 வயதுக்குட்பட்டவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கக் கூடாது என்று கண்டிப்புக் கிறது.

‘ஏன் இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட வேண்டும்?’ என்று சில அங்கத்தினர்கள் கேட்டார்கள். அதற்குப் பதில் கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதையே நான் திருப்பிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எந்த ஒரு மசோதா வந்தாலும், கூடுமான அளவுக்கு அதை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, குற்றங் குறைகள் இல்லாமல் செய்ய வேண்டும் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அதுதான் என்னுடைய நோக்கமும் கூட. ஏதோ ஆறு மாதம், நான்கு மாதம் ஆனாலும், சரியான முறையில் இது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு நல்ல முறையில் சட்டம் அமைய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் ஒரு ஜாயிண்ட் செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பப்படுகிறது. ஆகவே, இந்தப் பிரேரேபீணையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்தப் பட்டியலில் ஒரு மாறுதலை மாத்திரம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ லி. முத்தையா அவர்களுக்குப் பதிலாக ஸ்ரீமதி டி. என். அனந்தநாயகி அவர்கள் மெம்பராக இருப்பார்.

**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** On a point of information, Sir பீடித் தொழிலாளர்களுடைய நன்மையைக் கருதி இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரும் நேரத்தில் பல முதலாளிகள் பாக்டிகளாக இருக்கக்கூடியவைகளை யெல்லாம் உடைத்து, அவுட்-டோர் ப்ராஞ்சுகளாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குடியாத்தம் எக்ஸ்ப்ரெஸ் பீடி பாக்டரியிலே உள் ளிருப்புப் போராட்டம் நடக்கிறது. வெளியிலே தொழிலாளர்களை அரஸ்ட் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால், தயவு செய்து இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வருகிறவரைக்கும் இப்பொழுது பாக்டிகள் எந்த முறையில் நடந்து கொண்டிருக்கின்றனவோ அந்த முறையிலேயே நடக்க வேண்டும் என்ற அவசர உத்தரவை தயவு செய்து பிறப்பிப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்வது ஒரு தொழில் தகராறு (இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட்). அதற்கு சட்டம் இருக்கிறது. அதன்படி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும். அப்படி எடுத்துக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று சொல்கிறேன்.

**MR. SPEAKER :** The question is—

“That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 25 Members including the Mover, 16 Members from the Assembly and 8 Members from the Council, to consider the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Bill, 1958, and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

Srimathi T. N. Anandanayaki.

Sri K. S. G. Haja Sheriff.

Sri P. G. Manickam.

Sri T. V. Sannasi.



10th April 1958]

[Mr. Speaker]

Sri A. A. Rasheed.  
Sri A. Mariappan.  
Sri A. Chidambaranatha Nadar.  
Sri J. Matha Gowder.  
Sri M. S. Selvarajan.  
Sri B. Doraisami Reddiar.  
Sri P. S. Ellappan.  
Sri M. P. Sarathi.  
Sri D. S. Authimoolam.  
Sri S. Pakkirisami Pillai.  
Sri V. K. Kothandaraman.  
Sri A. V. P. Asaithambi."

The Mover, of course, is separate. I have not mentioned his name, because it is part of the motion.

The motion was put and carried.

(3) THE MADRAS PLANTATIONS AGRICULTURAL INCOME-TAX  
(AMENDMENT) BILL, 1958 (L.A. BILL NO. 16 OF 1958).

\* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

"That the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1958<sup>a</sup> (L.A. Bill No. 16 of 1958) be referred to a Select Committee."

The list of names will be furnished later.

Sir, the question of levying a tax on agricultural income has been engaging the attention of the Government. The Land Revenue Reforms Committee recommended among other reforms the levy of an agricultural income-tax over and above the land revenue assessment, the levy being applied in the first instance to plantation areas and extended gradually to other areas. This recommendation was accepted and the Madras Plantations Agricultural Income-Tax Act, 1955, was placed on the Statute Book. The Act applies to five plantation crops, namely, tea, coffee, rubber, cinchona, and cardamom. The Act has now been in existence for three years. In the discussions with the Planning Commission, the State Government have given an undertaking to raise enough resources to balance the revenue budget. Many new schemes are likely to be sanctioned during the current financial year, and this will widen the gap still further. The need for extending the levy of Agricultural Income-Tax Act to areas other than plantation areas has thus arisen. In the non-plantation areas, a surcharge on land revenue on larger holdings is now being levied, but the income from the surcharge is comparatively small and far less than what can be secured by an Agricultural Income-tax. The Government have also taken a decision to fix only a provisional ceiling on land holdings for the present. Social justice demands that a portion of the advantage derived by the people holding land in excess of that ceiling should be appropriated by the State towards common benefit. Having regard to all these considerations, the Government have decided to bring forward this Bill.

<sup>a</sup> Published in the Fort St. George Gazette, dated 8th April 1958.